

"Meselâ, seninle görüşen muvakkat bir dirhem ders ve nasihat alsa, Risale-i Nur'dan, bir cüz'ünden yüz dirhem ders alabilir." cümlesini izah eder misiniz?

"Sen nasıl dünya işlerinde hasları tevkil ettin, erkânların meşveretlerine bıraktın ve isabet ettin. Aynen öyle de uhrevî ve Kur'ânî ve imanî ve ilmî işlerinde dahi Risale-i Nur'u ve şakirtlerinin şahs-ı mânevîlerini tevkil eyle; o hâlis, muhlis hasların şahs-ı mânevîleri senden çok mükemmel o vazifeni kendi vazifeleriyle beraber yaparlar. Hem daima da şimdiye kadar yapıyorlar. Meselâ, seninle görüşen muvakkat bir dirhem ders ve nasihat alsa, Risale-i Nur'dan, bir cüz'ünden yüz dirhem ders alabilir. Hem senin yerinde ondan nasihat alır, sohbet eder. Hem Nur şakirtlerinin hasları, bu vazifeni her vakit yapıyorlar. Ve inşaallah pek yüksek bir makamda bulunan ve duası makbul olan onların şahs-ı mânevîleri, daimî beraberlerinde bir üstad ve yardımcıdır diye ruhuma hem teselli, hem müjde, hem istirahat verdi."(1)

Bu paragrafta iki hususa dikkat çekiliyor.

Birincisi, bir şahsa bir ferde bedel, kolektif bir akıl ve şuurun oluşması hedefleniyor. Çünkü şahıslar ve meziyetleri gelip geçicidir, ama cemaat ruhu hem daimi hem de daha etkileyicidir. Bu yüzden Üstad Hazretleri "**Zaman şahıs zamanı değil cemaat zamanıdır.**" demiştir. **Yüksek ve büyük hakikatler fani şahıslar üzerine bina edilemez ve edilmemelidir.**

İkincisi, bütün dikkat ve ilginin Risale-i Nur üzerine çevrilmek istenmesidir. Zira Risale-i Nurlar bu zamanın hekimi ve müessir bir ilacıdır. Bu zamanda bütün inanç ve ideolojiler mecmua ve telifler ile yayılmaktadır. Şahıslar her ne kadar harika ve meziyetli de olsalar, etkileri belli bir zamanla belli bir mekânla kayıtlıdır. Ama eserler her zamana ve her mekâna hükmedebilirler. Bu yüzden Üstad Hazretleri "Risale-i Nur'u okuyan benim şahsımı ziyaret etmiş gibidir." diyor ve bütün dikkat ve ilgiyi Risale-i Nur'a teksif ediyor.

(1) bk. [Şualar, On Dördüncü Şua.](#)